

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **M. M.** (dříve B.), zast. Mgr. Jurajem Koprdu, advokátem, se sídlem Korunní 957/35, Praha 2, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2015, č. j. 4 A 76/2015 – 51,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 29. 1. 2016 kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2015, č. j. CPR-21411-23/ČJ-2014-930310-V234, kterým zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 2. 12. 2014, č. j. KRPA-461396-13/ČJ-2014-000022. Naposledy uvedeným rozhodnutím bylo žalobkyni podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území, byla stanovena na dva roky.

[2] Kasační stížnost byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) poukázala na skutečnost, že dne 9. 1. 2016 uzavřela manželství s Ing. D. M., státním příslušníkem České republiky. Bezprostřední výkon rozhodnutí žalované by tak pro stěžovatelku měl dalekosáhlé důsledky a dopady do sféry jejího rodinného a soukromého života, spočívající zejména v nemožnosti manželského soužití. Na stěžovatelku je v důsledku uzavření sňatku navíc nutno nahlížet jako na rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 15a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Stěžovatelka dále zmínila, že v současnosti je u Ministerstva vnitra vedeno řízení o její žádosti ze dne 24. 6. 2015 o udělení povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. K vydání rozhodnutí by mělo dojít v dohledné době, přičemž lze očekávat, že její žádosti bude s největší pravděpodobností

vyhověno. U Ministerstva vnitra probíhá také odvolací řízení ve věci žádosti stěžovatelky o vydání nového rozhodnutí, kterým se zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění, přičemž i toto řízení je ve stadiu před jeho završením. Stěžovatelka rovněž poukázala na skutečnost, že v minulosti se na Ukrajině opakovaně stala cílem násilného jednání a předmětem fyzického i psychického týrání ze strany bývalého manžela a pociťuje proto důvodnou obavu o svoji bezpečnost a zdraví v případě návratu na Ukrajinu také z tohoto důvodu. Bezprostřední výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by tak pro stěžovatelku znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla případně vzniknout jiným osobám a takovýto postup současně není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na své rozhodnutí a kasační stížnosti napadený rozsudek, s kterým se plně ztotožňuje. Ohledně uzavření sňatku stěžovatelka odkázala na § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť tuto skutečnost stěžovatelka zmínila poprvé až v kasační stížnosti. Žalovaná vyjádřila přesvědčení, že žalobkyně neuvedla žádné relevantní důvody, proč by jí měl být odkladný účinek kasační stížnosti přiznán a navrhla proto zamítnutí žádosti stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tedy :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na její osobě a konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka. Ta musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních

pokračování

okolností ji vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalované, jejíž úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

[8] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele soud dovodil, že újma hrozící stěžovatelce je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění totiž nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince, jak to ostatně stěžovatelka uvádí ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatelky uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupena advokátem.

[9] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Zde připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, a kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[10] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu